

И си пазило
 Языкъ природный
 Да прензига
 Свой глагъл югодный
 Отъ оута въ оута
 Въ толкозе вѣка.
 Та да опази
 Акина патека . . .
 Да ны завожда
 Камъ стара книга
 За да оузнаемъ
 Кой вѣка достига.
 Въ кой вѣка оумрѣла
 Нашата слава
 Славянско имѧ
 Съ горка отрака.
 Но слава Богъ.
 Живый народъ
 Ще та познлатъ
 Славянскій родъ.
 Въ кой часъ поемиешъ
 Книга да оучиши
 Матерно млеко
 Въ неѣ да гъчиши.
 Да са охраниши
 Като славянинъ
 Съ имѧ да станишъ
 Европейнинъ
 Его! достигна
 Таккозе време
 И Ний тогъ книги
 Да са гъреме
 Какъ то са вижда
 Малко по малко
 Въ тѣзѣ години
 Пламно и жарко
 Всакий чи пиши
 Или преокожда

И не здакено
 На тѣтъ извожда
 Каква то книга
 Може да стори
 Болгарско слово
 Да са откори.
 Само дѣтица-та
 Да са готови
 Какво-то въ церква
 Сички попови
 Да гы поематъ
 И да гы обучатъ
 Всака премъдростъ
 Отъ тѣхъ да гъчатъ
 Съ правила съцы
 Да са оправятъ
 Чада достойни
 Да са отхранятъ
 Съ лиси нареды
 Всакъ да гы вижда
 Примѣръ да зематъ
 Бен-тѣ градница
 Перво и главно
 Всакъ да ожнда
 Спередъ Сватана
 Явдълъ Меджидъ,
 Кой непрестанно
 Пиши съ Ферманъ
 Въ сичка держава
 Бодно да стани,
 Лирино и равно
 Всакъ да си ходи
 Какъ-то въ Европа
 Бен-тѣ народи
 Да иматъ правда
 Да са скогодни
 За всака служка
 Да са югодни